

Ὑποθετικ: **омийвамъ се**, **Простаκτ. омий се** κτλ. Παρὰ τούτῳ τῷ ῥήματι κατατάσσονται καὶ τὰ σημαίνοντα ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν μεταξύ δύο ἢ περισσοτέρων προσώπων, ἀλληλοπαθῆ λεγόμενα (**взаимни**), ὡς τὰ παιδία τύπτονται (**дѣцата се биятъ**), ὡς καὶ τὰ ἐπίμεσα ἢ ἀποθετικά λεγόμενα (**deponens** = **общий залогъ**) ὡς μὴ σχηματιζόμενα ἐνεργητικῶς π. χ. **боѣ се** (φοβοῦμαι), **надѣвамъ се** (ἐλπίζω), **радвамъ се** (χαίρω), **смѣѣ се** (γελῶ) κτλ. καὶ τῶν ἐποίων ἡ διάθεσις ἐστὶ σημαίνουσα ἐνέργειαν ἢ μεταβατικὴν ἢ μέσσην ἢ ἀναπαυομένην. Ὡστε τὰ παθητικά, μέσα, ἀλληλοπαθῆ καὶ ἀποθετικά ῥήματα σχηματίζονται αὐθις ἐπὶ τῶν εἰρημένων τριῶν συζυγιῶν, ὡς εἶδομεν τὰ παθητικά ὅμως ἐν τῇ Βουλγαρικῇ γλώσσῃ σπανιώτερον σχηματίζονται μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας **се** καὶ τοῦτο μόνον ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ, ὡς **гласъ се чу** (φωνὴ ἠκούσθη), συνήθως δὲ ἰδιωτισμὸς τῆς γλώσσης εἶναι νὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῆς παθητικῆς τοῦ ῥήματος μετοχῆς καὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων **сѣмъ**, **щѣ** καὶ **бивамъ** π. χ. ὀριστικ: **парадат:** 1) **митъ бѣхъ** 2) **митъ бѣше** κτλ. **парфχ.** ἀόριστικ: **митъ сѣмъ** κτλ. **Парфχ. προηγ:** 1) **митъ бѣхъ**, 2) **митъ бѣ ти**, 3) **митъ бѣ той** κτλ. **парфχ:** πρὸ πολλοῦ 1) **митъ сѣмъ билъ**, 2) **митъ си билъ** κτλ. **μέλ:** **προηγ:** **ще сѣмъ митъ** (**ще бѣдѣ митъ**) κτλ. Ἡ ὑποτακτικὴ σχηματίζεται ἀπαραλλάκτως τῇ ὀριστικῇ, ὡς ἀκο **бѣхъ митъ**, ἀκο **сѣмъ митъ**, ἀκο **бѣ ти митъ**, ἀκο **бѣдѣ митъ**, ἀκο **бѣдеш ти митъ**, **а**, **о** κτλ.

Περὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων ἐρρέθη ἐν τῇ 35-ῃ σελίδι ὅτι σχηματίζονται μόνον ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ καθ' ὅλου τοὺς χρόνους καὶ ἐγκλίσεις ἐπὶ τῶν τριῶν συζυγιῶν, ἐξαιρουμένης τῆς ὑποθετικῆς ἐγκλίσεως μὴ οὐσης ἐν χρήσει, καὶ ἐτέθη ἐκεῖ παράδειγμα. Ταῖς ἀπροσώποις ῥήμασι συγκαταριθμοῦνται καὶ τ' ἀκόλουθα: